

HENRYK SIENKIEWICZ

160. rocznica urodzin 90. rocznica śmierci

Dnia 5 maja 1846 roku w nieokazałym dworcu szlacheckim na Podlasiu, w Woli Okrzejskiej, przyszedł na świat wielki twórca, który stał się nie tylko najbardziej poczytnym pisarzem w Polsce, ale wstępnym bojem zdobył trwałe miejsce w literaturze światowej.

W roku 1865 zaczął Sienkiewicz pracować jako prywatny nauczyciel i już wówczas napisał pierwszą powieść. Po uzyskaniu matury w październiku 1866 roku wstąpił do Szkoły Głównej w Warszawie. Uniwersytet opuścił w roku 1871 nie złożyłwszy jednego z egzaminów. W roku 1872 drukuje w prasie pierwszą powieść *Na marnie* i dwa małe tomiki zawierające *Humoreski z teki Woroszyły*. Z sukcesem pisuje felietony do gazet. W latach 1875-1876 pisze nowele *Stary sługa* i *Hania*. Po ich ukazaniu w lutym 1876 roku wyjeżdża do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Nadsyłane z tej wyprawy Listy z podróży do Ameryki ukazują wielkie zdolności obserwacyjne cenionego już felietonisty oraz coraz szersze horyzonty myślowe. Również w 1876 roku powstały *Szkice węglem* i trzecia «część małej trylogii» *Selim Mirza*. Z obserwacji amerykańskich powstało również *Wspomnienie z Maripozy* i należący do pereł polskiej nowelistyki *Latarnik* (1881).

ciąg dalszy na str. 2

W numerze m.in.:

- Województwo Wielkopolskie
- 4. lekcja języka polskiego
- Wizy do USA dla Polaków
- Anna Fotyga zakończyła wizytę w USA
- Rząd chce dać przywileje Polakom za granicą
- Najazd ministrów na Lublin
- VIII Festiwal im. Karola Szymanowskiego
- Reportaż zdjęciowy procesji Bożego Ciała
- Upływa szybko życie
- Żurek

Pod koniec marca 1878 roku opuścił Sienkiewicz Nowy Jork i na początku kwietnia przyjechał do Londynu, a później na słynną wystawę światową w Paryżu.

W listopadzie 1879 roku, po czterech latach podróży, powrócił do Warszawy i od razu wpadł w wir zajęć dziennikarskich i literackich. W sierpniu 1881 roku żeni się z Marią Szetkiewiczówną. Z początkiem roku 1882 obejmuje redakcję konserwatywnego dziennika «Słowo».

Rok 1883 stanowi przełom w twórczości Sienkiewicza. W maju dwa dzienniki równocześnie rozpoczynają druk pierwszej powieści historycznej, *Ogniem i mieczem*. Choroba żony zmusiła Sienkiewicza do wyjazdu z nią do zagranicznych uzdrowisk. Mimo tych kłopotów, ostatnie miesiące roku 1884 wypełniła mu praca nad drugą powieścią historyczną - *Potopem*. W gwiazdkowych numerach z roku 1884 ukazuje się pierwszy odcinek w trzech dziennikach równocześnie. Druk został zakończony dopiero na początku września 1886 roku.

19 X 1885 roku umarła mu ukochana żona. Po przerwie, w styczniu 1886 roku ukazują się dalsze odcinki powieści.

W czerwcu 1887 roku w trzech zaborach równocześnie zaczyna się druk *Pana Wołodyjowskiego*; w połowie maja 1888r. Trylogia została skończona.

W następnym roku powstaje psychologiczna powieść współczesna *Bez dogmatu*. W styczniu 1891 roku wyjeżdża do Afryki. W Krakowie 1893 roku w listopadzie żeni się z młodzieńką Marią Wołodkowiczówną i w tym okresie pisze nową powieść współczesną, *Rodzinę Połanieckich*, która ukazała się w

październiku 1894 r. W tym roku także powstała powieść historyczna *Quo vadis*, za którą w roku 1905 otrzymał nagrodę Nobla.

W roku 1896 zaczął pisać *Krzyżaków*, powieść historyczną

z dziejów Polski kroczącej do potęgi. To wielkie dzieło ukończył dopiero w roku 1900.

Trylogia, *Quo vadis* i *Krzyżacy* - to szczytowe osiągnięcia pisarskie Sienkiewicza. Dołączyć do nich można napisaną znacznie później barwną powieść przygodową dla młodzieży *W pustyni i w puszczy* (1910-1911).

Obchodzony z pewnym opóźnieniem w roku 1900 jubileusz dwudziestopięciolecia pracy pisarskiej Sienkiewicza stał się świętem ogólnonarodowym. Ze składek społeczeństwa zakupiono pisarzowi dworek w Oblęgorku. Mimo ciągłych podróży (przeważnie z dorastającymi już dziećmi, Henrykiem Józefem i Jadwigą), Sienkiewicz docenił znaczenie własnego domu i rodzinnego zacisza - w roku 1904 ożenił się po raz trzeci, tym razem z kuzynką Marią Babską.

Jeszcze jedna powieść współczesna, *Wiry* (1908), osnuta na tle wydarzeń rewolucyjnych roku 1905, nie należy do szczytowego dorobku pisarza. Powieść historyczna *Na polu chwały* (1903-1905) to już

słaby tylko odbłask Trylogii, a *Legiony* (pisane w latach 1911-1914) trudno nawet ocenić, ponieważ fragment ten nie doczekał się kontynuacji. Natomiast talent pisarski Sienkiewicza jaśnieje pełnym blaskiem w licznych nowelach. Wiele z nich znamy od lat szkolnych, nie ma nawet potrzeby ich przypominać. Równie bogaty jest dorobek publicystyczny.

Twórczość Sienkiewicza nie tylko krzepiła serca ogarnięte zwątpieniem wobec rosnącego ucisku w zaborze rosyjskim i pruskim, dzieła te przypominały Polakom narodową odrębność i prawo do narodowej godności. Toteż gdy butny i ufny w swą siłę rząd niemiecki spotęgował prześladowanie Polaków pod zaborem pruskim, pisarz znów zabrał głos w liście otwartym do cesarza Wilhelma I i w innych publicznych wystąpieniach. W gdy wybuchła wojna światowa, której niszczycielski walec zaczął się przetaczać po ziemiach polskich, Sienkiewicz stanął w neutralnej Szwajcarii na czele komitetu pomocy ofiarom wojny w Polsce. Ta dobroczynna działalność społeczna wypełniła ostatnie lata jego pracowitego żywota. Do ostatniej chwili apelował do narodów świata o pomoc dla Polaków i wszelkimi dostępnymi drogami przysyłał do kraju wcale pokaźną pomoc finansową i materialną. Nie doczekał, niestety, chwili, gdy po przeszło stuletniej niewoli Polska odzyskała niepodległość. Zmarł w Vevey w Szwajcarii 15 listopada 1916 roku.

(fragmenty życiorysu Henryka Sienkiewicza - Tomasz Jodełka-Burzecki - Henryk Sienkiewicz Baśnie i legendy)

Sejm uczcił pamięć Ignacego Paderewskiego

W 65. rocznicę śmierci

Sejm przyjął w czwartek przez aklamację uchwałę z okazji 65. rocznicy śmierci Ignacego Jana Paderewskiego. «Sejm pragnie uczcić pamięć tego wielkiego patrioty, który całe życie poświęcił Ojczyźnie» - napisano w uchwale.

W uchwale przypomniano, że Paderewski «jako wybitny pianista grał w najznakomitszych salach koncertowych świata», «jako dyplomata negocjował warunki traktatu wersalskiego gwarantujące powrót Polski nad Bałtyk», a «jako dobroczyńca nie szczędził wysiłków na rzecz pomocy potrzebującym Polakom». Jak podkreślono, Paderewski «dobrze zasłużył się Ojczyźnie». Wice-marszałek Sejmu Bronisław Komorowski (PO) przypomniał, że «kilka dni temu analogiczną uchwałę przyjął Senat Stanów Zjednoczonych».

Ignacy Jan Paderewski (1860-1941) zyskał, poczynawszy od końca XIX wieku, światową sławę jednego z największych pianistów, koncertującego w całej Europie, obydwu Amerykach i Południowej Afryce, a także Australii, Nowej Zelandii i Tasmanii. W czasie I wojny światowej Paderewski, wykorzystując liczne znajomości w świecie polityki wspierał dążenia Polaków do odzyskania niepodległości. W 1919 r., jako premier i minister spraw zagranicznych, stanął razem z Romanem Dmowskim na czele delegacji polskiej na konferencji w Paryżu i podpisał w imieniu Polski traktat wersalski. Decyzją prezydenta Franklina D. Roosevelta, Paderewski został pochowany na Narodowym Cmentarzu Wojskowym Arlington w Waszyngtonie. W 1992 r., na prośbę prezydenta Lecha Wałęsy, szczątki wielkiego Polaka sprowadzono do kraju i złożono w katedrze św. Jana w Warszawie

www.radio.com.pl

Senat USA uczcił Ignacego Paderewskiego

Senat USA przyjął rezolucję upamiętniającą osiągnięcia Ignacego Jana Paderewskiego, wybitnego polskiego pianisty, kompozytora i polityka, byłego premiera rządu RP, który zmarł w Nowym Jorku 29 czerwca 1941 r. Paderewski poświęcił swoje życie, umiejętności i majątek idei odbudowy niepodległej Polski. Rezolucja, uchwalona pod wpływem inicjatywy republikańskiego senatora Chucka Hagela z Nebraski, posiadającego polskie pochodzenie, przypomina dokonania Paderewskiego w muzyce i polityce, wspomina także, że większość dochodów ze swoich koncertów przeznaczał on na cele dobroczynne. Przyczynił się m.in. do utworzenia fundacji pomocy dla weteranów i sierot po poległych żołnierzach. Rezolucja senacka została zgłoszona w dniu 24 maja przez senatorów Hagela i popartą przez senatorów Durbina, Mikulski, Murkowski, Voinovicha. Została uchwalona w Senacie 14 czerwca b.r.

Jednym z inicjatorów tej rezolucji jest Edward Rowny, który większość swojego życia poświęcił popularyzacji dorobku wielkiego Polaka, jakim był Ignacy Jan Paderewski. Rezolucja podkreśla osiągnięcia «Ignacego Jana Paderewskiego jako muzyka, kompozytora, dyplomaty, filantropa». Urodzony w 1860 r. Paderewski na przełomie XIX i XX wieku zyskał sławę jednego z największych pianistów swoich czasów. Zagrał setki koncertów w Europie i w Stanach Zjednoczonych na przełomie XIX i XX wieku. Jego recitale cieszyły się

ogromną popularnością w USA. Swoją popularność wykorzystał do pozyskania poparcia na rzecz niepodległej Polski. W 1919 roku został jej premierem. Po kilku latach powrócił do działalności muzycznej.

Najazd niemiecki na Polskę we wrześniu 1939 roku zmobilizował Paderewskiego do ponownego powrotu na scenę polityczną. Ignacy Paderewski należy do grona najbardziej znanych w Ameryce Polaków oprócz bohaterów amerykańskiej wojny o niepodległość: Tadeusza Kościuszki i Kazimierza Pułaskiego, współczesnych postaci takich jak papież Jan Paweł II, Lech Wałęsa, Zbigniew Brzeziński.

Decyzją prezydenta Franklina D. Roosevelta, Paderewski został pochowany na Narodowym Cmentarzu Wojskowym Arlington w Waszyngtonie, z zapewnieniem, że jego szczątki zostaną przewiezione do wolnej Polski. W 1992 r. pod wpływem inicjatywy ambasadora Rownego prezydent George Bush, Sr. zabrał do Polski szczątki Paderewskiego, z wyjątkiem serca, które pozostało w Doylestown, w Pensylwanii. Szczątki wielkiego Polaka przewieziono do Polski i złożono w katedrze św. Jana w Warszawie.

Senacka rezolucja podkreśla nie tylko osiągnięcia Ignacego Paderewskiego w 65. rocznicę jego śmierci, ale także podkreśla jego wkład dla zbudowania bliskiej współpracy między Stanami Zjednoczonymi a Polską. Podkreśla także, iż Polska jest sojusznikiem Stanów Zjednoczonych w wojnie z globalnym terroryzmem.

Andrzej Mikołajczyk
Źródło: **Expatpol.com»**

Polska pielgrzymka

Województwo Wielkopolskie

ośrodek kultury i centrum międzynarodowych targów, walory przyrodnicze pieczołowicie chronione – mimo intensywnego rolnictwa, cenne zabytki architektury, miejsca historyczne związane z początkami państwa polskiego – to podstawowe walory tej ziemi. Dla turystyki międzynarodowej ważna jest także dostępność komunikacyjna. Nowoczesny port lotniczy Poznań-Ławica, duża częstotliwość pociągów InterCity i EuroCity, coraz lepsze drogi – wszystko to sprawia, że do Poznania i Wielkopolski coraz bliżej i szybciej. Życzeniem gospodarzy Wielkopolski jest, by region ten nie kojarzył się jedynie z udziałem w targach i krótkimi pobytami w ramach przerw w podróżach transytowych. Warto przyjechać tu na dłużej.

- Województwo położone w środkowozachodniej części Polski.
- Graniczy z województwami: zachodniopomorskim, pomorskim, kujawsko-pomorskim, łódzkim, opolskim, dolnośląskim i lubuskim.
- Powierzchnia - 29826 km² (9,5% powierzchni kraju).
- Liczba mieszkańców - 3346 tys. (8,7% ludności Polski).
- Dzieli się na 31 powiatów, 4 miasta na prawach powiatu oraz 226 gmin.
- Na terenie województwa znajduje się 108 miast. Stolicą - ośrodkiem administracyjnym województwa jest Poznań
- Główne miasta to: Poznań, Kalisz, Konin, Piła i Leszno.

Województwo Wielkopolskie jest powszechnie postrzegane jako kraina ludzi gospodarnych, zaradnych, a jednocześnie pomysłowych i z fantazją. To ziemia, która dysponuje podstawami do rozwoju wszystkich turystyki. Jej atuty to: walory turystyczne, dogodnie położenie i wysoki poziom usług turystycznych. Poznań – jako

Stolicą regionu Wielkopolski, i największym miastem zachodniej Polski jest Poznań - Położone na skrzyżowaniu szlaków komunikacyjnych, ponad półmilionowe dziś miasto jest wielkim ośrodkiem biznesu, gospodarzem targów międzynarodowych o międzynarodowej renomie i ważnym dla całego kraju centrum nauki – z piętnastu wyższymi uczelniami, oraz kultury, a zwłaszcza życia muzycznego i teatralnego.

Kolebką miasta jest Ostrów Tumski – dawna wyspa na rzece Warcie, gdzie znajduje się gotycka katedra, kryjąca prochy pierwszych władców Polski – Mieszka I i Bolesława Chrobrego. Poznańskie Stare Miasto zachowało średniowieczny układ, jego najcenniejszymi zabytkami jest renesansowy ratusz ze słynnymi figurkami bodących się koziołków i kościół farny. Miasto ma cenne zbiory muzealne – Muzeum Narodowego, Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych, Muzeum Archeologicznego i wielu innych. Cennymi zbiorami dysponuje Biblioteka imienia Raczyńskich. Wysoki poziom mają poznańskie sceny teatralne. Dzielnica centralna tętni życiem, szczególnie w okresie międzynarodowych targów.

Atrakcją turystyczną w Poznaniu jest palmiarnia w parku, w dzielnicy Łazarz, jedna z największych w Europie. Na gości czekają liczne hotele i restauracje z kuchnią regionalną – w tym ze smakowitymi pyzami drożdżowymi. Dorocznie, w dniu 11 listopada, z okazji imienin św. Marcina – patrona miasta, sklepy i uliczne kramy zapełniają się przepyszными rogalami świętomarcińskimi

Zamek w Kórniku

nadziejwanymi makiem i bakaliarni. Poznań to także miasto sportu. Największy kompleks znajduje się nad Jeziorem Maltańskim i obejmuje m.in. tor wioślarski i całoroczne, sztucznie naśnieżane centrum narciarstwa.

Atrakcją okolic Poznania są Wielkopolski Park Narodowy (malownicza kraina jezior, lasów i wzgórz) oraz rezydencje pałacowo- parkowe w Kórniku i Rogalinie – spełniające dziś rolę muzeów wnętrz. Kórnik słynie także z arboretum roślin egzotycznych. Miejscowości te sąsiadują z lasami i jeziorami, co sprawia, że mają one także charakter ośrodków wypoczynkowych. Takimi ośrodkami w pobliżu Kórnika są m.in. Błażejówko i Zaniemyśl.

Choć Nizina Wielkopolska od wieków jest ziemią zagospodarowaną przez człowieka (tu były przecież pierwsze siedziby plemienia Polan), to jednak w dalszym ciągu łatwo tu o kontakt z prawdziwą przyrodą. Trudno określić, ile wieków mają za sobą prastare dęby, które spotkamy opodal rezydencji Raczyńskich w Rogalinie i nad Wartą. Krainą, w której o wszystkim decyduje natura, jest Puszcza Notecka. Tu na wielkich powierzchniach nadal nie spotkamy osad ludzkich, a miasta miasteczka (a nawet większe wsie, ulokowały się na jej obrzeżach. Choć lasów w pozostałych częściach Wielkopolski nie ma zbyt dużo, wymienić trzeba Puszcę Zielonkę i lasy Wielkopolskiego Parku Narodowego. Dla krajobrazu Wielkopolski bardzo charakterystyczne są jeziora. Spotkamy je nawet w Poznaniu - stolicy Wielkopolski, która dzięki temu stała się także liczącym się centrum sportów wodnych. Największe kompleksy jezior tworzą pojezierza: Międzychodzko - Sierakowskie, Gnieźnieńskie i Leszczyńskie.

Unikalnym kompleksem przyrodniczym są pasy roślinności śródpolnej w parku krajobrazowym imienia

generała Dezyderego Chłapowskiego, Z rolniczą tradycją Wielkopolski zapoznaje Narodowe Muzeum Rolnictwa w Szreniawie wraz z filiami, m.in. w Nowym Tomyślu (wikliniarstwo), Swarzędzu (skansen pszczelarski) i wsi Uzarzewo. Na terenie Lednickiego Parku Krajobrazowego, obejmującego m.in. Ostrów Lednicki – z relikami jednej z najstarszych polskich świątyń, znajduje się rozległy skansen – Wielkopolski Park Etnograficzny. Skanseny budownictwa ludowego znajdują się też m.in. w Russowie koło Kalisza (obok Muzeum pisarki Marii Dąbrowskiej), w Osieku nad Notecią i Wolsztynie. Krainą Kozła (z racji występowania tu tradycyjnego ludowego instrumentu muzycznego) zwane są okolice miasta Zbąszyń. Z tradycyjnej kultury ludowej znane są też okolice Szamotuł, w których warto odwiedzić zamek Górków.

Wielkopolska oferuje liczne możliwości wypoczynku i rekreacji fizycznej, w połączeniu z poznawaniem fascynującej, choć zawilej historii Polski. Na szczególną uwagę zasługuje Szlak Piastowski, który warto poznać podróżując – zarówno autokarem, samochodem, jak też rowerem, a nawet kajakiem i konno. Trasa rozpoczyna się najczęściej w Poznaniu. Pierwszym etapem jest Ostrów Lednicki z Muzeum Pierwszych Piastów. Tu w roku 1000, w trakcie spotkania księcia Bolesława Chrobrego z cesarzem Ottonem III zapadły decyzje o koronacji Bolesława Chrobrego. Dziś na turystów oczekuje tu rezerwat archeologiczny i muzeum.

Wielkopolska była kolebką polskiej państwowości. Legendarną siedzibą pierwszych władców Polski jest

Ostrów Tumski

Gniezno – jedno z najstarszych miast polskich, malowniczo położone pośród jezior. Największym skarbem Gniezna jest gotycka katedra, zbudowana na fundamentach wcześniejszej świątyni wzniesionej przez pierwszego władcę Polski – księcia Mieszka I w X wieku. Do znajdujących się tutaj relikwii misjonarza św. Wojciecha przybywają liczne pielgrzymki. Cennym zabytkiem są Drzwi Gnieźnieńskie z roku 1170 przedstawiające sceny z życia patrona świątyni. Turyści odwiedzają Muzeum Początków Państwa Polskiego i Muzeum Archidiecezjalne. Pojezierze Gnieźnieńskie słynie z ośrodków wypoczynkowych, m.in. w Powidzu i Skorzęcinie. W pobliżu znajdują się też Pobiedziska – z muzeum

plenerowym „Wielkopolska w miniaturze” oraz rezydencja pałacowo- parkowa Czarniejevo ze stylowym hotelem i ośrodkiem jazdy konnej. Dalszy etap Szlaku Piastowskiego – obejmujący m.in. Kruszwicę, Strzelno i Inowrocław, znajduje się już na terenie Województwa

Gniezno. Katedra

Kujawsko-Pomorskiego.

W południowej części Wielkopolski znajduje się Kalisz – najstarsze miasto w Polsce, wymienione przez Ptolemeusza około roku 142 n.e. Na uwagę zasługuje zabytkowa dzielnica staromiejska z fragmentami murów obronnych, licznymi cennymi świątyniami oraz muzeum. W pobliżu Kalisza znajduje się Antonin – z drewnianym pałacem Radziwiłłów – wspaniałym pobytom i koncertowaniem przez Fryderyka Chopina. Niedaleki Gołuchów znany jest z jedyne w Polsce pałacu przypominającego obiekty z Loary. Pałac – oddział Muzeum Narodowego, otacza wspaniały park. W tej samej miejscowości znajduje się też Muzeum Leśnictwa i rezerwat żubrów. Zarówno Antonin, jak i Gołuchów zapraszają amatorów sportów wodnych. Cudowne lasy pokrywają tereny Wzgórz Ostrzeszowskich, zwanych Kocimi Górami. W tym pięknym krajobrazie, nad zbiornikiem wodnym, znajduje się bardzo dobrze zagospodarowana miejscowość wypoczynkowa – Kobyła Góra.

Atrakcyjnością oferty turystycznej kusi zabytkowe miasto Leszno – znane z tradycji reformacji, miejsce działalności wybitnego pedagoga Jana Amosa Komenskigo. Na uwagę zasługuje zabytkowa starówka i

muzeum. Miasto słynie z tradycji sportów szczybowych i żużlowych. Tu też znajduje się jeden z najbardziej atrakcyjnych parków wodnych – „Akwawit”. Okolice Leszna obfitują w lasy i jeziora (m.in. okolice Boszkowa i Osiecznej). Perłą architektury jest Rydzyna – będąca miastem-zabytkiem. W stylowych pomieszczeniach zamku Sułkowskich mieści się hotel, restauracja i centrum konferencyjne. Okolice Leszna to także cenne pałace (m.in. Pawłowice, Racot, Turew) i ośrodki jazdy konnej.

W północnej części Wielkopolski, nad Gwdą leży miasto Piła. Otaczają je rozległe kompleksy leśne i jeziora. Malowniczy, pagórkowaty teren sprzyja rozwojowi turystyki aktywnej – pieszej, rowerowej i wodnej. Ośrodki wypoczynkowe zlokalizowane są m.in. w okolicy Złotowa, Jastrowia, Chodzieży, Margonina, Szamocina, Wągrowca. Wśród puszczańskich ostępów znajdują się przytulne leśniczówki i kwatery agroturystyczne. Północna Wielkopolska zachowała relikty umocnień Wału Pomorskiego – z okresu drugiej wojny światowej. Cenne zabytki architektury znajdują się m.in. w Skrzatuszu (sanktuarium) i Wągrowcu (obiekty na Szlaku Cystersów).

Największym miastem wschodniej części Wielkopolski jest Konin – znany jako centrum zagłębia węglowego. To dziś obszar w pełni ekologiczny – z czystymi wodami jezior i rzek i wspaniałymi lasami. Konin to miasto bardzo ciekawe dla turystów – cennym zabytkiem jest najstarszy słup drogowy w Polsce. Na przedmieściu Gosławice, na półwyspie oblewanym ciepłymi wodami (ekologiczne zrzuty z elektrowni) znajduje się zamek – muzeum z kolekcją starych lamp. Najpopularniejszą miejscowością w okolicy jest Licheń - sanktuarium z budującą się monumentalną bazyliką, nieznacznie mniejszą od

Pałac Raczyńskich w Rogalinie

Bazyliki Św. Piotra w Rzymie. Liczne ośrodki wypoczynkowe ulokowały się w okolicach Ślesina. Wodnymi szlakami, przez jeziora i kanały można stąd dotrzeć do Noteci i jeziora Gopło. Cennym zespołem zabytków może poszczycić się Łąd – znany z zespołu kościelno-klasztornego Cystersów.

www.poland-tourism.pl

Uczmy się języka polskiego**Урок 4
Lekcja 4**

Глагол **mieć** (иметь). Винительный падеж единственного числа существительных. Числительные.

Часownik mieć. Biernik liczby pojedynczej rzeczowników. Liczebniki.

Глагол mieć (иметь) Часownik mieć.

В польском языке, в вопросах и ответах о том как кого зовут употребляется глагол **mieć** (иметь).

Как тебя зовут? Jak masz na imię?

Как вас зовут? Jak pan (pani) ma na imię?

Меня зовут.... Mam na imię....

- Jak masz na imię?
- Mam na imię Krystyna. A jak ty masz na imię?
- Mam na imię Jerzy.

- Mam na imię Ewa. A ty?
- Mam na imię Adam.

- Jak pani ma na imię?
- Mam na imię Bożena.
- A pan? Jak pan ma na imię?
- Ja mam na imię Wiesław.

mieć
(настоящее время)

ja	mam	ty	masz
ty	masz	on, ona, ono	ma
on, ona, ono	ma	oni, one	mają

Меня зовут.... **(ja)** Mam na imię ...

Тебя зовут... **(ty)** Masz na imię ...

Его зовут... **On** ma na imię ...

Её зовут... **Ona** ma na imię ...

Pan Lipski ma na imię ...

Pani Lipska ma na imię ...

- Jak ma pani na imię?
- Mam na imię Iwona.
- Jak ma na imię pani matka?
- Moja matka ma na imię Antonina.
- Jak ma na imię pani Kowalska?
- Pani Kowalska ma na imię Anna.
- Jak ma pan na imię?
- Mam na imię Andrzej.
- Jak ma na imię pana żona?
- Moja żona ma na imię Iwona.
- Jak ma na imię pan Kowalski?
- Pan Kowalski ma na imię Jan.
- Dziewczynki, jak macie na imię?
- Ja mam na imię Marysia.
- A ja mam na imię Basia.
- Chłopcy, jak macie na imię?
- Ja mam na imię Jurek,

a mój kolega ma na imię Staszek.

- Jak panie mają na imię?

- Ja mam na imię Ewa,

a moje koleżanki mają na imię Maria, Barbara, Krystyna.

- Jak mają na imię państwa dzieci?

- Cóрка ma na imię Agnieszka, a syn Paweł.

Ćwiczenie 1

Употребите подходящую по смыслу форму глагола mieć. Proszę użyć odpowiednią formę czasownika mieć.

1. - Jak masz na imię?

-na imię Robert.

2. - Jak pani ma na imię?

-na imię Helena.

3. - Jak pan ma na imię?

-na imię Stanisław.

4. - Jak.....na imię państwa dzieci? - Monika, Jacek i Leszek.

5. - Jak.....na imię pana matka? - Zofia

6. - Jak.....na imię pani rodzice? - Małgorzata i Józef.

7. - Jak.....na imię? - Tomek. A ty?

8. - Jak.....na imię pani Kowalska? - Elżbieta.

Ćwiczenie 2

Скажите и напишите по-польски.

Proszę powiedzieć i napisać to po polsku.

- Как вас зовут? (спрашивает женщину)

- Как Вас зовут? (спрашивает мужчину)

- Как вас зовут? (спрашивает детей)

- Как Вас зовут? (спрашивает женщин)

- Как Вас зовут? (спрашивает мужчин)

- Как Вас зовут? (спрашивает женщину и мужчину)

Вопросительному слову **czyi?** в польском языке

соответствуют вопросительные слова **czyje?** или **czyi?**

czyje? moje, twoje, nasze, wasze

эти формы относятся:

к женщинам (matki, córki, żony, babcie, siostry, ciocie, koleżanki, przyjaciółki, sąsiadki, znajome)

к детям (dzieci, dziewczynki)

к животным (zwierzęta, ptaki, psy, koty)

к предметам (przedmioty, rzeczy)

czyi? moi, twoi, nasi, wasi

эти формы (т.н. лично-мужские) относятся только к мужчинам

(ojcowie, synowie, mężowie dziadkowie, bracia, wujkowie, koledzy, przyjaciele, sąsiedzi, znajomi, chłopcy ...+ rodzice)

Ćwiczenie 3

Ответьте полными предложениями.

Proszę odpowiedzieć pełnymi zdaniami.

- Jak mają na imię wasze siostry i wasi bracia?

- Jak mają na imię twoi rodzice?

- Jak mają na imię pani przyjaciółki?

- Jak mają na imię pana koledzy?

Ćwiczenie 4

Скажите и напишите это по-польски:

Proszę powiedzieć i napisać to po polsku:

- Чьи родители? - Мои.

- Чьи соседи? - Наши.

- Чьи собаки? - Мои.

- Это ваши вещи? (обращаемся на ты) - Да, наши.

- Это твои братья? - Да, мои.

Уже знаем, что глагол **mieć** (иметь) употребляется для представления лица по имени.

Глагол **mieć** употребляется также, когда хотим сказать, что „у кого-то есть кто-то/что-то”.

У кого (есть) кто/что? Kto ma kogo/co?

Czy masz brata?

Mam.

Czy masz siostrę?

Tak, mam.

A czy ty masz rodzeństwo?

Tak, mam. Ja też mam brata i siostrę.

Czy ma pan samochód? Tak, mam.

У меня телевизор.	(ja) Mam telewizor.
У тебя дом.	(ty) Masz dom.
У него девушка.	On ma dziewczynę.
У неё парень.	Ona ma chłopaka.
У него мать и отец.	On ma matkę i ojca.
У вас муж.	Pani ma męża.
У вас жена.	Pan ma żonę.
У нас семья.	(my) Mamy rodzinę.
У вас книги.	(wy) Macie książki.
У них дети.	Oni mają dzieci.
У них брат и сестра.	One mają rodzeństwo.
У вас родители.	Panie mają rodziców.
У вас деньги.	Panowie mają pieniądze.
У вас мало времени.	Państwo mają mało czasu.

Обратите внимание, что глагол **mieć** сочетается с существительными в винительном падеже.

Винительный падеж единственного числа**существительных****Biernik liczby pojedynczej rzeczowników**

У существительных среднего рода форма винительного падежа всегда совпадает с формой именительного:

lekarstwo - Mam (co?) lekarstwo.

mieszkanie - Mam (co?) mieszkanie.

Форма винительного падежа единственного числа существительных мужского рода зависит *от значения слова*.

У *неодушевлённых* существительных мужского рода она всегда совпадает с формой именительного падежа:

dom Mam (co?) dom.

telewizor Mam (co?) telewizor.

telefon Mam (co?) telefon.

Одушевлённые существительные мужского рода имеют окончание **a** (форма винительного падежа совпадает с формой родительного):

ojciec	Masz (kogo?) ojca
brat	Masz (kogo?) brata
mąż	Masz (kogo?) męża
dziadek	Masz (kogo?) dziadka

Существительные женского рода с окончанием **-a** в винительном падеже единственного числа имеют окончание **e**:

gazeta	Mamy (co?) gazetę
książka	Mamy (co?) książkę
kuchnia	Mamy (co?) kuchnię
mama	On ma (kogo?) mamę
siostra	On ma (kogo?) siostrę
babcia	On ma (kogo?) babcię
rodzina	On ma (kogo?) rodzinę

У существительных женского рода, оканчивающихся на *согласный*, форма винительного падежа всегда совпадает с формой именительного:

Mysz Mam (kogo?) mysz

Kość Mam (co?) kość

Ćwiczenie 5

Напишите правильное окончание.

Proszę napisać końcówkę.

- Czy masz rodzeństwo? - Tak, mam jedną siostrę....

- Czy pani ma rodzinę...? - Tak, mam męża....i jedną córkę....

- Czy ma pan rodzeństwo? - Tak, mam jednego brata...i jedną siostrę....

- Czy mają państwo dzieci? — Tak, mamy jednego syna...i jedną córkę....

- Czy ma pan rodzinę....? - Tak, mam żonę....i dziecko.

- Czy pani Jankowska ma rodzinę....? — Tak, ma matkę....i ojca.....

Ćwiczenie 6

Ответьте на вопросы, используя слова из скобок.

Proszę odpowiedzieć na pytania, wykorzystując słowa z nawiasów.

przykład:

-Kogo masz? (matka). — Mam matkę.

a)

- Kogo masz (ojciec)

- Kogo ma pani Kowalska? (mąż)

- Kogo ma pan Kowalski? (żona)

- Kogo państwo mają? (dzieci i babcia)

- Kogo mają państwo Lipscy? (rodzina)

b)

- Co masz? (gazeta)

- Co pan ma? (samochód)

- Co ma Marysia? (książka)

- Co mają państwo Kowalscy? (komputer)

- Co ma ta dziewczyna? (gitara)

- Co ma ta kobieta? (torebka)

Ćwiczenie 7

Скажите и напишите это по-польски:

Proszę powiedzieć i napisać to po polsku:

У неё семья: муж и дети.

У него жена.

У меня родители: мать и отец.

У тебя брат и сестра.

У вас бабушка и дедушка. (обращаетесь к женщине)

У вас польский телевизор (обращаетесь к супругам)

У него есть семья?
 У тебя есть брат или (lub) сестра?
 У Вас есть дети? (обращаетесь к супругам)
 У вас есть муж?
 У вас есть жена?
 У тебя есть родители?

Глагол **mieć** употребляется также для выражения возраста лица.

Сколько тебе лет? Ile masz lat?
 Мне сто лет. Mam sto lat.

- Ile masz lat?
- Mam sto lat.
- A ty? Ile masz lat?
- Mam sto dwa lata.

- Czy masz rodzeństwo?
- Mam trzy siostry.
- Ile lat mają twoje siostry?
- Młodsza siostra ma cztery lata, a starsza ma dziesięć lat.
- A ile ty masz lat?
- Mam siedem lat.

Числительные Liczebniki

считаем – liczymy

1 jeden	6 sześć
2 dwa	7 siedem
3 trzy	8 osiem
4 cztery	9 dziewięć
5 pięć	10 dziesięć

Ćwiczenie 8

Ответьте на вопросы.
 Proszę odpowiedzieć на pytania.

- a) przykład:
- Ile jest pięć plus dwa? Pięć plus dwa jest siedem
 - Ile jest jeden plus cztery?
 - Ile jest trzy plus siedem?
- b) przykład:
- Ile jest pięć minus dwa? Pięć minus dwa jest trzy
 - Ile jest cztery minus trzy?
 - Ile jest dziewięć minus osiem?

Ćwiczenie 9

Прочитайте:

Proszę przeczytać

$$3 + 4 = 7 \quad 9 - 8 = 1$$

$$1 + 5 = 6 \quad 10 - 3 = 7$$

- Czy mają państwo dzieci?
- Mamy tylko córki.
- Ile państwo mają córek?
- Mamy 5 córek.
- Ile one mają lat?
- Ania ma 1 rok.
- Monika ma 3 lata.
- Ewa ma 5 lat.
- Tereska ma osiem lat, a Basia ma 11 lat.

считаем liczymy

11 jedenaście	16 szesnaście
12 dwanaście	17 siedemnaście
13 trzynaście	18 osiemnaście
14 czternaście	19 dziewiętnaście
15 piętnaście	

Ćwiczenie 10

Прочитайте: Proszę przeczytać:

$$11 + 7 = 18 \quad 17 - 12 = 5$$

$$19 - 13 = 6 \quad 14 + 4 = 18$$

$$10 + 5 = 15 \quad 11 - 1 = 10$$

- Czy masz brata?
- Mam.
- Jak on ma na imię?
- Marek.
- Ile on ma lat?
- Marek ma 19 lat.
- Czy on ma dziewczynę?
- Ma.
- Jak ma na imię jego dziewczyna?
- Monika.
- Ile ma lat?
- Osiemnaście.

Ćwiczenie 11

Вставьте слова. Proszę wstawić słowa.

Ile ona.....lat?
 Ile (ty).....lat?
 Ile lat.....pana ojciec?
 Ile lat.....twoja babcia?
 Ile one.....lat?
 Ile pani.....lat?
 Ile lat.....państwa dzieci?

- Czy ma pani rodziców?
- Tak, mam. Mam matkę i ojca.
- Jak ma na imię pani matka i ile ma lat?
- Moja matka ma na imię Wanda i ma 42 lata.
- A pani ojciec?
- Mój ojciec ma 51 lat i ma na imię Henryk.

считаем liczymy

20 dwadzieścia	60 sześćdziesiąt
30 trzydzieści	70 siedemdziesiąt
40 czterdzieści	80 osiemdziesiąt
50 pięćdziesiąt	90 dziewięćdziesiąt

100 sto

Ćwiczenie 12

Прочитайте: Proszę przeczytać:

$$24 + 31 = 55 \quad 44 + 33 = 77$$

99 - 88 = 11 66 + 41 = 25
87 - 34 = 53 74 + 23 = 97

1 rok
2, 3, 4 lata
5, 6,20 lat
21 lat
22, 23, 24 lata
25, 26,30 lat (itd.)

Ćwiczenie 13

Что с чем сочетается? Соедините и затем прочитайте.
Co się z czym łączy? Proszę połączyć i przeczytać.

rok, lata, lat

32, 21, 20, 1, 43, 15, 41, 101, 62, 85, 53, 70, 71, 73,
75, 90, 91, 94, 99

Ćwiczenie 14

Вставьте соответствующие слова, обозначающие возраст.

Proszę wstawić odpowiednie słowa wyrażające wiek.

Mam 23..... Moja matka ma 41.....

Mój ojciec ma 42..... Mój mały brat ma 1.....

a moja starsza siostra ma 21..... Moja ciotka ma 38...

a mój wujek 51..

Mój kolega ma 24....., a moja koleżanka 22.....

Ćwiczenie 15

Ответьте на вопросы. В ответах употребите данные из скобок.

Proszę odpowiedzieć na pytania. W odpowiedziach proszę użyć dane z nawiasów.

- Ile lat ma jego dziadek? (91)
- Ile lat ma jej babcia? (75)
- Ile lat ma państwa syn? (33)
- Ile lat ma twoja koleżanka? (27)
- Ile lat ma pana kolega? (31)

Ćwiczenie 16

Скажите и напишите это по-польски:

Proszę to powiedzieć i napisać po polsku:

- Мне 17 лет, а сколько тебе?
- Мне 30 лет, а сколько вам? (спрашиваем мужчину)
- Моей Сестре 21 год, а сколько вам? (спрашиваем женщину)
- Вашей дочери 2 года, а сколько вашему сыну? (спрашиваем мужчину)
- Моему отцу 61 год, а сколько вашему отцу? (спрашиваем женщину)

- Ile pani ma lat?
- Proszę pana !!! Hmm... Proszę pana, mam dużo lat, ale jestem ciągle młoda.
- Rozumiem. Ma pani męża?
- Mam.
- Ile ma lat?
- Mój mąż ma czterdzieści pięć lat.
- O ile lat jest pani młodsza od swojego męża?
- Jestem młodsza od swojego męża o pięć lat.
- To znaczy, że pani mąż jest starszy od pani o pięć lat.

- Ma pan rację.
- Już wiem, ile pani ma lat.
- To dobrze, ale proszę nikomu tego nie mówić.
- Zgoda?
- Zgoda.

(Proszę pana !!! - обращение к мужчине с досадой; **Proszę pana.** - вежливое обращение к мужчине; **dużo** – много; **ale** – но; **ciągle** - постоянно, всё время; **młoda** – молодая; **rozumiem** – понимаю; **rozumieć** – понимать; **to znaczy** - это значит; **już wiem** - уже знаю, **to dobrze** - это хорошо; **proszę** – прошу; **prosić** – просить; **mówić** – говорить; **zgoda?** – договорились?)

на сколько лет? o ile lat?

она/он моложе /старше кого

ona jest młodsza/ starsza od kogo

on jest młodszy/ starszy od kogo

- O ile lat ona jest młodsza od niego?
- Ona jest młodsza od niego o 5 lat.
- O ile lat on jest starszy od niej?
- O 5 lat.

Ćwiczenie 17

Скажите это по-польски:

Proszę powiedzieć to po polsku:

- На сколько лет он старше своей жены?
- На 3 года.
- На сколько лет вы моложе своего мужа?
- Я моложе своего мужа на 7 лет.
- На сколько лет твоя бабушка моложе твоего дедушки?
- На 1 год.

Ещё иначе можно спросить о возрасте:
в каком возрасте? w jakim wieku?

- W jakim wieku jest ten mężczyzna?
- On jest już w podeszłym wieku.
- W jakim wieku są te kobiety?
- One są w pani wieku.
- To znaczy, że są jeszcze młode.
- Bardzo młode i piękne.
- Ma pan rację.
- (w podeszłym wieku - в пожилом возрасте; piękne – красивые)

Uśmiechnij się

Znany fizyk na wykładzie o wieku Ziemi zakończył swoje myśli słowami:

„Z wiekiem Ziemi jest tak samo, jak z wiekiem kobiety: trudno określić go zbyt dokładnie.”

Известный физик на лекции о возрасте Земли закончил свои мысли словами:

„С возрастом Земли так же, как с возрастом женщины: трудно его определить слишком точно”.

Урок подготовлен по материалам учебников:

1. *Blanka Konopka* „Podręcznik języka polskiego” (część 1);
2. *B. Bartnicka, W. Jekiel, M. Jurowski, T. Tichomirowa, D. Wasilewska, K. Wrocławski*, „Мы учим польский”.

Wizy do USA dla Polaków

Daniel Fried, zastępca sekretarza stanu USA ds. europejskich oficjalnie potwierdził w rozmowie z «Gazetą», że rząd USA nie popiera projektu ustawy znoszącej wizy dla Polaków.

Do tej pory przedstawiciele Departamentu Stanu odmawiali komentarza na temat uchwalonej w kwietniu przez Senat USA poprawki do ustawy imigracyjnej, która przewiduje zniesienie wiz turystycznych dla Polaków. Dyplomaci twierdzili, że nie mają wpływu na prace parlamentu.

Jednak za kulisami, a także w rozmowach z kongresmanami ci sami ludzie wypowiadali się zdecydowanie przeciwko poprawce. O sprzeciwie administracji mówili m.in. autorzy poprawki, senatorowie Barbara Mikulski i Rick Santorum.

Polska jest naszym dobrym sojusznikiem. Nie jesteśmy jednak w stanie poprzeć tej ustawy, gdyż dzieli ona różne kraje - mówi teraz «Gazecie» Daniel Fried, zastępca sekretarza stanu USA ds. europejskich.

W obecnej formie poprawka znosi wizy na okres próbny dla tych krajów członkowskich Unii Europejskiej, które wysłały nie mniej niż 300 żołnierzy do Iraku lub Afganistanu. Faktycznie oznacza to tylko Polskę.

Teraz sprawą poprawki musi się zająć Izba Reprezentantów, czyli izba niższa Kongresu USA. - Oficjalnie nie sprzeciwiamy się tej ustawie. Nasze problemy z nią nie wynikają z tego, że chce ona pomóc Polsce, bo pomoc Polsce to dobra rzecz. Tyle tylko, że pomagając Polsce, ustawa nie robi nic, by pomóc także innym krajom, które na to zasłużyły - tłumaczy Fried. - Co mamy powiedzieć naszym czeskim, węgierskim czy słowackim przyjaciółom?

Jego zdaniem np. Estonia nie jest gorszym sojusznikiem USA od Polski, jest tylko dużo mniejszym krajem. - Ustawa tymczasem ustanawia sztywną poprzeczkę wojskową, którą może spełnić tylko Polska. Ale dla takich krajów jak Estonia jest to znacznie trudniejsze. I czy to oznacza, że Estonia jest mniej wartościowym sojusznikiem? Oni też wysłali swoje wojska na te wojny - mówi amerykański dyplomata.

Według innego przedstawiciela Departamentu Stanu, po tym jak w kwietniu Senat uchwalił poprawkę dotyczącą Polski, amerykańscy politycy otrzymali masę telefonów od oburzonych dyplomatów z innych krajów Europy Wschodniej. Według naszych rozmówców część z nich, np. Czesi, opowiada się za tym, by Kongres nie uchwalał żadnych zmian w przepisach wizowych, jeśli miałyby one uwzględnić tylko Polskę.

Na pytanie «Gazety» dlaczego Departament Stanu nie zaproponuje najprostszego kroku - obniżenia zapisanej w ustawie poprzeczki wojskowej tak, by ustawa mogła objąć niemal wszystkich sojuszników USA w Europie Wschodniej, którzy są członkami UE i wysłali wojska do Iraku lub Afganistanu - Daniel Fried odpowiada: - Ale pozostaje jeszcze problem tego, że nasza administracja popiera generalne zasady programu znoszenia wiz. Rozumiem i

mam wiele sympatii dla ludzi, którzy chcą przyspieszyć ten proces. Ale mamy własne kryteria i musimy je wypełniać.

Do rządowego programu znoszenia wiz można zostać włączonym, jeśli odsetek odrzuconych przez konsulaty USA wniosków wizowych w danym kraju nie przekracza 3 proc. W Polsce liczba odrzucanych wniosków wizowych regularnie spada, jednak wciąż wynosi około 20 proc. Wypełnienie kryteriów programu znoszenia wiz może nam zabrać jeszcze wiele lat, mimo wielu ułatwień wprowadzonych przez Amerykanów.

W rzeczywistości więc tylko uchwalenie przez Kongres ustawy o zniesieniu wymogu wizowego dla Polaków pozostaje w najbliższych latach jedyną realną szansą na podróż za ocean bez potrzeby odwiedzania amerykańskiego konsulatu.

Uchwalona przez Senat ustawa imigracyjna w ogóle ma małe szanse na przyjęcie przez Izbę Reprezentantów, gdyż budzi zbyt wiele kontrowersji, choć nie dotyczą one Polski. Kongres USA zapewne wróci do tej sprawy po przerwie wakacyjnej.

Nawet jeśli ustawa imigracyjna przypadnie, nie ma żadnego powodu nie wierzyć, by polska poprawka nie została dopisana do jakiegokolwiek innej ustawy i przegłosowana w przyszłości. Stanowisko Departamentu Stanu może jednak spowodować, że szanse na przyjęcie takiego zapisu przez Izbę Reprezentantów będą o wiele mniejsze.

Pozytywne skutki mogłoby wyrzucić jeszcze silniejsze niż w poprzednich latach lobbowanie administracji Busha za zniesieniem wiz dla Polaków. Inaczej jednak podchodzi do tego problemu polska minister spraw zagranicznych Anna Fotyga, która ostatnio odwiedziła Waszyngton. - W moich rozmowach podkreślałam, że sprawa wiz do USA ma dla Polaków coraz mniejsze znaczenie ze względu otwieranie się dla nas rynków pracy w krajach Unii Europejskiej - mówiła Fotyga. - Im większa jest wrzawa w tej sprawie, tym gorsze są nasze stosunki z krajami Grupy Wyszehradzkiej. A sprawa wiz nie jest tak ważna dla polskiej opinii publicznej, jak ją przedstawiają media.

W rzeczywistości jednak sprawa wiz do USA nie ma nic wspólnego z otwieraniem się rynków pracy w UE. Wizy, o których mowa w senackiej poprawce, pozwalają jedynie na turystyczne wyjazdy do USA na najwyżej trzy miesiące. Zniesienie tych wiz zakończyłoby upokarzającą dla wielu Polaków konieczność wystawiania w kolejkach pod konsulatami USA. Ubiegający się o pracę w USA i tak musieliby jak teraz zabiegać o wizy innego rodzaju.

Polski rząd, który w tym momencie deklaruje, że ta sprawa ma dla nas coraz mniejsze znaczenie, może przegapić historyczną szansę. Po przyjęciu ustawy znoszącej wizy przez Senat USA Polska nigdy nie była bliżej ich rzeczywistego zniesienia.

Źródło: "Gazeta Wyborcza"

Wiadomości z Polski**Anna Fotyga zakończyła wizytę w USA**

Minister Anna Fotyga na zakończenie dwudniowej wizyty w USA spotkała się z wiceprezydentem Dickiem Cheney'em i republikańskimi przewodniczącymi komisji spraw zagranicznych: Senatu - Richardem Lugarem i Izby Reprezentantów — Henrym Hyde'em. Z Wiceprezydentem USA szefowa polskiej dyplomacji rozmawiała o krajach Europy wschodniej, a w szczególności o Ukrainie.

Stosunki z Ukrainą, oraz sposoby poparcia członkostwa tego kraju w NATO, dominowały także na spotkaniu szefowej polskiego MSZ z senatorem Lugarem - który na początku lat 90-ych jako jeden z pierwszych senatorów popierał przyjęcie Polski do NATO.

Po spotkaniu z minister Fotygą Lugar podkreślił swoje poparcie dla wejścia Ukrainy do sojuszu, ale zaznaczył, że dotrzymanie docelowego terminu 2008 r. zależy m.in. od rozwoju wewnętrznej sytuacji w tym kraju. Senator powiedział, że z szefową dyplomacji RP rozmawiał także o polskiej gospodarce, wymianie studentów między obu krajami, a także o wizach amerykańskich dla Polaków. Dodał, że Senatowi zależy na objęciu programem ruchu bezwizowego także innych krajów Europy środkowowschodniej, nie tylko Polski.

Minister poproszona o podsumowanie swej wizyty w USA - pierwszej w roli nowej szefowej polskiej dyplomacji — minister podkreśliła, że była ona przede wszystkim potwierdzeniem «euroatlantycznej opcji w polityce zagranicznej Polski» — bliskiego sojuszu z USA przy jednoczesnym aktywnym członkostwie Polski w Unii Europejskiej.

Po wszystkich moich spotkaniach (w Waszyngtonie) mogę powiedzieć, że opcja euroatlantycka jest wielkim wyznacznikiem naszej polityki. Sojusz z USA jest bardzo istotny — oświadczyła.

Serwis POLSKA-POLACY
Źródło: Portal Interia.pl (Polska)

Rząd chce dać przywileje Polakom za granicą

Karta Polaka ma duże szanse na uchwalenie w tej kadencji Sejmu

Rząd kończy prace nad projektem ustawy o Karcie Polaka – legitymacji dla rodaków mieszkających poza krajem. Dzięki niej Polacy będą mogli łatwiej niż dotąd odwiedzać ojczyznę, osiedlać się w niej lub studiować. Rządowy projekt ustawy jest już w fazie nieformalnych konsultacji międzyresortowych – ujawnia Michał Dworczyk, doradca premiera ds. Polonii i Polaków za granicą.

Zgodnie z projektem, wszyscy rodacy, którzy mieszkają poza granicami kraju – a nie mają polskiego obywatelstwa – będą mogli starać się o specjalną legitymację: Kartę Polaka. By ją otrzymać, będą musieli dowieść polskiego pochodzenia.

Wachlarz przywilejów

Jakie przywileje wiązałyby się z posiadaniem Karty Polaka? Na razie szczegóły rządowego projektu objęte są tajemnicą. Jednak nieoficjalnie ŻW dowiedziało się, że Karta dawałaby prawo do nauki i studiów w ojczyźnie na równi z Polakami, przywilej bezpłatnego wstępu do muzeów i – co najważniejsze dla rodaków mieszkających za wschodnią granicą – ułatwienie w otrzymywaniu wiz wjazdowych do Polski.

„Uproszczenie procedury wizowej to i tak bardzo dużo. Zdajemy sobie sprawę z tego, że na całkowite zniesienie wiz nie mamy co liczyć. W końcu Polska przystępuje w przyszłym roku do układu z Schengen, co niesie za sobą zaostrzenie polityki imigracyjnej” – komentuje prezes Związku Polaków na Ukrainie Stanisław Kostecki.

Dzięki Karcie Polakom bez obywatelstwa łatwiej będzie też wyegzekwować konstytucyjny przepis dający im prawo do osiedlania się w ojczyźnie przodków. W tej chwili jest to bardzo trudne ze względu na skomplikowaną procedurę udowadniania polskiego pochodzenia. Nowa ustawa znacznie ją uprości.

Raz ustalonego pochodzenia nie można będzie podważać, za to stracić będzie można przywileje wiążące się Kartą Polaka. Legitymację tę polskie państwo może odebrać za niegodne sprawowanie.

Poparcie Platformy

Czy rządowy projekt doczeka się uchwalenia w tej kadencji Sejmu? Jest na to duża szansa. Szczególnie że opowiada się za nim nawet opozycja.

„Oczywiście, że poprzemy, choć nie oznacza to, iż nie będziemy zgłaszali zastrzeżeń” – deklaruje posłanka PO Halina Rozpondek z Sejmowej Komisji Łączności z Polakami za Granicą. „Chodzi o to, by nasi rodacy czuli się jak we własnym kraju. Na Kartę Polaka czekamy już od wielu lat” – dodaje.

Halina Rozpondek przypomina, że nie będzie to pierwsze podejście do uchwalenia Karty. Analogiczny projekt powstał już w 1999 roku, ale do końca kadencji AWS nie doczekał się wejścia pod obrady parlamentu.

Później przeciwny był mu Sojusz Lewicy Demokratycznej. „W tamtym projekcie zapisano, że każdy Polak ma prawo do pracy i mieszkania. To były nierealne postulaty” – tłumaczy teraz posłanka SLD prof. Joanna Senyszyn.

Moralna rekompensata

„Środowiska polonijne przy tych zapisach wcale wtedy nie obstawały” – polemizuje z nią Stanisław Kostecki. „Zawsze bardziej liczyły się dla nas kwestie moralne wiążące się z Kartą. Ważne są też kwestie praktyczne: dzięki niej moglibyśmy w końcu policzyć, ile np. mieszkańców Ukrainy przyznaje się do polskiego pochodzenia. Jestem wdzięczny obecnym władzom za to, że choć jesteśmy w Unii, forsują ten projekt” – dodaje.

Mniej optymistycznie na Kartę Polaka zapatruje się za to dr Krystyna Gąsowska ze Stowarzyszenia Wspólnota Polska. Obawia się, że po uchwaleniu Karty nastąpi wysyp oszustów o wątpliwym polskim pochodzeniu. Będą chcieli za wszelką cenę udowodnić swoje korzenie, by nabyć wiążące się z Kartą przywileje. „Dlatego tryb ustalania polskiego pochodzenia powinien zostać ustalony w sposób rozsądny” – podsumowuje.

Wiktor Ferfecki, Życie Warszawy, 27 czerwca 2006

Najazd ministrów na Lublin

„Chcę, by poznali miasto, które może odgrywać rolę szczególną w polityce wschodniej UE, w kontakcie z Ukrainą i Białorusią” - powiedział w Lublinie minister kultury Kazimierz Ujazdowski.

Spotkania ministrów kultury z krajów UE odbywają się raz na pół roku, ostatnie było wiosną w Grenadzie. Lubelskie zaplanowano na październik. - Chciałbym, by moi partnerzy poznali znaczenie kulturowe Lublina. By zobaczyli, że Polska to nie tylko Warszawa i Kraków - powiedział minister Ujazdowski. Wcześniej w Ośrodku Brama Grodzka otworzył oficjalnie portal «Pamięć Lublina», który niedawno uruchomił Teatr NN. Można tam znaleźć 1,5 tysiąca archiwalnych zdjęć miasta, audycje radiowe, teksty i zapisy wspomnień. Jest też wirtualna biblioteka i plany Lublina. Ujazdowski był pod wrażeniem: „Ten portal może ożywić edukację, w nowatorski sposób ukazuje dziedzictwo lokalnej historii” - powiedział. Spotkał się także z twórcami kultury i wręczył Nagrodę Artystyczną Miasta Lublina, którą w tym roku otrzymała Anna Kaczkowska z Radia Lublin. Obejrzał też Teatr Stary. Zapytany, czy jego resort przekaże fundusze na przebudowę zabytku, powiedział, że istnieją na to spore szanse: „Jednak chciałbym najpierw poznać program tego, co ma się dzieć w obiekcie po jego renowacji. Jestem gotowy wspierać ten projekt w staraniach o środki unijne” - zapewnił Ujazdowski. O planach dotyczących zabytku rozmawiał wczoraj z Witoldem Mazurkiewiczem z Centrum Kultury, jednym z autorów koncepcji przebudowy Teatru Starego na teatr impresaryjny. Późnym popołudniem Ujazdowski rozmawiał w cztery oczy z arcybiskupem Józefem Życińskim, a wieczorem wziął udział w otwarciu Festiwalu Teatrów Europy Środkowej «Sąsiedzi». [...]

Sylwia Szewc, Gazeta Wyborcza, 19 czerwca 2006

Opracował Robert Trzaska, Serwis „Polska-Polacy”

O życiu Polonii na wschodzie Ukrainy

VIII Festiwal im. Karola Szymanowskiego

W dniach 2-3 czerwca b.r. odbył się już ósmy festiwal polskiej i ukraińskiej muzyki im. K. Szymanowskiego, zorganizowany przez szkołę muzyczną N13 i Stowarzyszenie Kultury Polskiej w Charkowie.

Na otwarciu festiwalu w sali Charkowskiej Filharmonii z przywitaniem wystąpili przedstawiciele Charkowskiej administracji państwowej, Konsul Generalny RP w Charkowie, oraz organizatorzy imprezy. Na scenie wszystkich radości muzycznym przywitaniem laureaci poprzednich festiwali.

Jury wysłuchało uczestników konkursu, których w tym roku było ponad 100 osób. W dniu 5 czerwca na koncercie galowym uczestnicy festiwalu otrzymali nagrody i prezenty.

Kolejny IX festiwal odbędzie się następnego roku w jubileusz słynnego polskiego kompozytora Karola Szymanowskiego za udziałem artystów z Polski.

Zdjęcie na pamiątkę

Możliwość sfotografować się z prezydentem miasta Charkowa Michaiłem Dobkinym wypadła Elżunie Czernijenko

w parku im. Gorkiego 1 czerwca b.r. pod czas zorganizowanego przez Asocjację Stowarzyszeń Mniejszości Narodowych Ukrainy święta Dnia Dziecka jak nagroda za ją aktywną działalność w Stowarzyszeniu Kultury Polskiej w Charkowie.

O życiu Polonii na wschodzie Ukrainy

**Reportaż
zdjęciowy
procesji
Bożego Ciała
w Charkowie**

Śpiewamy razem

Upływa szybko życie

Upływa szybko życie,
jak potok płynie czas,
za rok, za dzień, za chwilę,
razem nie będzie nas. (bis)

I nasze młode lata
popłyną szybko w dal,
a w sercu pozostanie
 tęsknota, smutek, żal. (bis)

O, jeszcze młodość nasza,
jakeż szczęśliwi my,
o, niech przynajmniej teraz
nie płyną gorzkie łzy. (bis)

Choć pamięć po nas zginie
już za niedługi czas,
niech piosnka w dal popłynie,
póki jesteśmy wraz. (bis)

A jeśli losów koło
złączy zerwaną nić,
będziemy znów pospołu
śpiewać i marzyć, śnić. (bis)

Już nadszedł koniec roku.
Warn u rozstajnych dróg,
idącym w świat z otuchą
niech błogosławi Bóg! (bis)

Powstaną nowe rzeki
i setki nowych gwiazd,
za rok, za dzień, za chwilę,
razem nie będzie nas. (bis)

Upływa nasze życie
szybciej niż biegnie czas,
nieodgadnione losy
wpędzone w ciemny las. (bis)

A ja w pamięci wiernej
zabrałem w obcy świat
kochane, jasne twarze,
przyjaciół z dawnych lat. (bis)

Pieśń ta powstała w 1887 roku z okazji zakończenia roku szkolnego w gimnazjum w Starym Sączu i nosiła tytuł „Na koniec roku szkolnego». Autorem jej tekstu i melodii był ówczesny katecheta tego gimnazjum, **ks. Franciszek Leśniak** (właśc. Franciszek Jan Borgiasz). Później związał się z Tarnowem i był współautorem „Dziejów miasta

Tarnowa», profesorem tamtejszego seminarium duchownego i kustoszem Muzeum Diecezjalnego, a także został prałatem kapituły tarnowskiej.

Na przełomie XIX i XX w. pieśń ks. Leśniaka zyskiwała coraz szerszą popularność na ziemiach polskich wszystkich trzech zaborów i występowała też pod tytułami „Jak szybko mijają chwile» oraz „Na

pożegnanie». Od czasów I wojny światowej stała się pieśnią ogólnopolską, znaną głównie pod tytułem zaczerpniętym z jej pierwszych słów: „Upływa szybko życie». Zapisane tu trzy ostatnie zwrotki prawdopodobnie nie są autorstwa ks. Leśniaka i powstały w okresie późniejszym.

*Na podstawie Wacław Panek,
«Polski Śpiewnik Narodowy».*

Stanisław Racyński „Świt-Dzień-Noc”

Kuchnia polska

Żurek

Przepisów na żurek jest tyle, ile regionów. Żurek krakowski (zawiera warzywa), kielecki, podlaski, namysłowski. Podstawowym składnikiem jest zawsze dobry zakwas z mąki żytniej, odpowiednio przyrządzony z dodatkiem skórki razowego chleba.

Postny żur był zawsze zupą bardzo skromną. Wrzucano do niej minimum niezbędnych składników. Hojnie szafował kucharz zasobami spiżarni, dopiero gdy minął czas postu. Orzeźwiający wywar uzupełniał pokrojoną w plasterki kielbasą, żeberkiem, kostkami przesmażonego boczku czy połówką jajka na twardo.

Grzegorz Kazubski przygotowując klasyczny żurek mazowiecki korzysta z przepisu, którego nauczył się od mamy. Dodaje dla ostrości chrzanu, śmietany. Doprawia majerankiem. Dorzuca kilka ząbków czosnku, drobno pocięte grzyby, plasterki białej kielbasy. W rezultacie powstaje lekko kwaskowa zupa - prosta jak krajobraz Mazowsza.

Żurek z chrzanem i śmietaną

Składniki:

- ✂️ litr wywaru mięsnego albo z kostki instant
- ✂️ dwie szklanki zakwasu na żur
- ✂️ 250 gramów kielbasy podwawelskiej
- ✂️ 3-4 łyżki śmietany 12 albo 18 %
- ✂️ 4 jajka
- ✂️ ziemniaki
- ✂️ listek laurowy
- ✂️ olej
- ✂️ ziele angielskie, majeranek
- ✂️ sól i pieprz do smaku

Przepis:

Do gorącego wywaru wlać zakwas, wrzucić listek laurowy, pieprz, odrobinę ziela angielskiego i pogotować kilka minut. Ziemniaki i jajka ugotować. Kielbasę pokroić w plasterki i podsmażyć na rumiano na patelni. Wrzucić do żurku. Kiedy żur trochę przestygnie zabielić go śmietaną (śmietana warzy się w połączeniu z gorącymi zupami), dodać chrzan, suszony majeranek, doprawić do smaku. Podawać gorący z ziemniakami i częściami jajka. Ziemniaki można też podać osobno okraszone skwareczkami.

Polonia Charkowa

Zespół Redakcyjny: Oleg Czernijenko (red.naczelný, opracowanie komputerowe),
Diana Krawczenko, Igor Mackiewicz,
Olga Zagórska, Józefa Czernijenko

Adres redakcji: Ukraina 61057 Charków
ul. Krasnoznamionnaja 7/9 m. 125
Tel./fax.+38 (057) 336 65 73

Adres dla korespondencji: 61202 Ukraina Charków
pr. Pobiedy 48 m. 295
e-mail: polonia@kharkov.com

Redakcja pracuje na zasadach społecznych.

Na prawach rękopisu do użytku wewnętrznego.

Gazetę „Polonia Charkowa” dofinansowuje Senat RP przez Fundację «Pomoc Polakom na Wschodzie»

Газета зареєстрована Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України
за № 816, серія ХК